

OPINIONS

L'HORROR PRESENT

Xavier Vinader

12

ESTAPÉ RESPON

Toni Cañis

L'OPINIÓ DE PERE GIMFERRER

Lluís Bonada

13

LA RADIANT ATALANTA

Martí Domínguez

14

TEMPESTA A L'ARQUEBISBAT

Jesús Civera

15

EL PERIODISME, A DEBAT

Montserrat Minobis

NO A LES LòGIQUES...

Josep Vicent Marquès

16

RAIMON

Isabel-Clara Simó

L'AMANT DE L'ETARRA

Salvador Cot

17

CAP A L'ERA PUTIN (1)

Llibert Ferri

UNA I GRAN, ABANS QUE LLIURE

Enric Rimbau

18

UN DESEMBRE CALENT

Miquel Ramon

BIOGRAFIES

Pau Viciano

19

ANTECESSORS, SUCCESSORS

Joan Francesc Mira

82

No fa gaires dies, Biel Majoral reflexionava en veu alta a Alcúdia, a Mallorca, sobre la immigració alemanya i les seues conseqüències en la cultura i els senyals d'identitat de l'illa. Coses que anys enrere només eren anècdotes, com la compra d'una casa de pagès per part de ciutadans alemanys, ara són preocupants per les proporcions que ha agafat el fenomen i perquè no tots els nouvinguts saben o volen adaptar-se a la manera de fer i de viure dels mallorquins. En qüestió de poc temps, una casa rural mallorquina pot canviar d'aspecte i convertir-se en un híbrid sense personalitat a mig camí entre la Mediterrània i la Baixa Saxònia, posem per cas. I el mateix passa amb altres senyals d'identitat, com els costums, els horaris, la llengua, la música... El fenomen que descrivia Majoral no és el mestissatge provocat pel creuament de cultures diferents i que enriqueix la societat. És pura substitució d'una cosa per una altra, sense que els plantejaments d'obertura i tolerància aconseguen atenuar la preocupació dels "indígenes" més conscienciats.

Dies després de les reflexions de Biel Majoral, des d'una posició vital ben diferent de la del cantant mallorquí, Jordi Pujol feia un discurs molt similar a Sitges davant d'uns quants centenars d'empresaris, però evidentment no parlava dels alemanys de Mallorca, sinó dels magribins de Catalunya. Últimament Pujol s'ha llançat a parlar obertament d'aquesta qüestió, que altres polítics amb més aspiracions personals de futur no s'atreveixen a tocar. Pujol diu que els immigrants han de respectar les normes del país que els acull i es pregunta fins a quin punt el respecte als costums socials i religiosos dels magribins pot posar en qüestió l'escala de valors de la societat catalana. Una pregunta, que poc o molt coincideix amb les que es fa Majoral quan parla dels alemanys de Mallorca, tot i que es tracta de dues immigracions de signe radicalment diferent: els centre-europeus van a les Balears per plaer, amb diners a la butxaca, a la recerca de més qualitat de vida, i els nord-africans arriben a la península sense un duro, a la recerca d'unes condicions de vida més dignes.

Totes dues immigracions plantegen un problema que no es pot defugir de cap manera. És un fenomen que no es pot aturar, ja que fins i tot aquells estats que han volgut posar en pràctica la mà dura a les fronteres, com Espanya o EUA, han acabat fracassant. Tota la vida ha arribat gent d'altres països a casa nostra i avui podem estar ben orgullosos, per exemple, del llegat àrab del nostre país. És gràcies al flux migratori que la nostra cultura no és avui com fa mil anys. Ni la nostra ni cap altra cultura és igual com en el passat, totes s'han enriquit amb l'intercanvi, encara que no hem d'oblidar que de vegades ha estat de forma violenta. Ara ens trobem que el flux humà i cultural ha agafat una velocitat vertiginosa, cosa que no és cap problema per a les cultures que disposen d'estructures d'estat per a adaptar-se als intercanvis sense que aquests els acaben ofegant. La cultura catalana en va tenir, però ara de moment no en té o, si pensem en Andorra, no en té suficients. És per això que els polítics catalans, tant els que busquen com els que no busquen dotar-se d'estructures d'estat, s'han de plantejar urgentment aquesta qüestió i trobar la manera d'aprofitar aquest intercanvi, perquè això no ens faça perdre la nostra identitat. I no és només per voluntat de supervivència de tota cultura, sinó perquè al capdavant és només des de la nostra particularitat, des de la possibilitat d'oferir alguna cosa, que podem fer aportacions per a la universalitat, és a dir a la riquesa de la diversitat mundial.

“És des de la nostra particularitat, des de la possibilitat d'oferir alguna cosa, que podem fer aportacions a la universalitat, és a dir a la diversitat mundial”

ALEMANYS I/O MAGRIBINS